

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวาน.

_____. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การบริหารส่วนตัวพัสดุภัณฑ์.

กรมวิชาการ. (2523). การสร้างจริยธรรมให้เกิดนักเรียนไทย. ใน แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย: การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย 22 - 27 มกราคม 2523.

กรุงเทพฯ: การศาสนา.

_____. (2543). รายงานการวิจัย เรื่อง รูปแบบหรือแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างคุณลักษณะดี เก่ง มีสุข ระดับป्रบรมศึกษา. กรุงเทพฯ: การศาสนา.

_____. (2544). ครอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ: องค์การค้าครุภัณฑ์.

_____. (2546). คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้หน้าที่พลเมือง-ศีลธรรม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. น.ป.ท.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). ข้อมูลรายนักการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ชั้นเชิง มีเดีย.

กิตติ บุญเจ้อ. (2519). อธิศาสตร์สำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

เกรรินทร์ มนูญผล. (2544). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสมรรถภาพด้านการจัดทำหนังสือเสริมประสบการณ์ที่สอดคล้องกับห้องถัน. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

กุลยา ตันติผลารชีวะ. (2532). การพัฒนารูปแบบการฝึกภาคปฏิบัติการพยาบาลเน้นชุมชนสำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

ไชครี พานิกุล. (2546). การเบริญเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาโดยการสอนแบบไดรสิกา กับการสอนแบบธรรมสา ก็จะ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

- จักรพงษ์ นิลพงษ์. (2542). การศึกษาจริยธรรมนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษา จังหวัดชัยภูมิ.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จากรพรม พานทอง. (2536). การเบรียบทึบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดคุราห์. ปริญญาดุษฎีบัตรศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏ.
- จิราพร แสงนิรันดร์. (2543). ผลการสอนโดยใช้ทักษะผสมผสานเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม นักเรียนชั้นประ同胞ศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนเทศบาลวัดคล่อง อ.เมือง จ.ขอนแก่น.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยของเก่า.
- จงกลนี ชุดมีนาเทวนทร์. (2542). การฝึกอบรมเชิงพัฒนา (*Training and Development*). กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลิฟวิ่ง.
- ฉันทนา จันทร์บรรจง. (2541). การศึกษากับการพัฒนาคุณธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ชิตธรรม์ ขาดภูเจีย. (2550). วิถีประชาธิปไตยหัวใจธรรมกิบาลสืบสานการปฏิรูปการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: ชั้กเซส มีเดีย.
- ชาครี มนีโภสต. (2539). การพัฒนาหลักสูตรการวิจัยเชิงปฏิบัติการสำหรับครูประ同胞ศึกษา. ปริญญาดุษฎีบัตรศึกษาคุณภูมิบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีครินทร์วิโรฒ.
- ชูชัย สมิทธิไกร. (2540). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณุพล สุนทรรัตน์. (2550). หลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์การศึกษาคุณภูมิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดวงเดือน พันธุวนาวิน และเพ็ญแข ประจำปีงบประมาณ. (2520). จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพุทธกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีครินทร์วิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุวนาวิน. (2524). จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ______. (2543). ทฤษฎีด้านไม่จริยธรรม: การวิจัยและการพัฒนาบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทวีป อภิสิทธิ์. (2536). เทคนิคการเป็นวิทยากรและนักฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ.
- พิศนา แรมณณี. (2545). การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สรินสิน พรีเพรส ชิตเท็ม.
- ธวัชชัย ชัยจิรลักษยาภูมิ และวราพรณ น้อยสุวรรณ. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและวิธีทางการสอนหน่วยที่ 8 - 15 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธีรนุช สุนทร. (2549). คู่มือการพัฒนาความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- นกคล ภวนะวิเชียร. (2540). การศึกษาค่านิยมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการสร้างเสริมด้วยกระบวนการที่พัฒนาตามแนวคิดของ ไอเซ่นและแรทล์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- นาดา ปัลลันธนานนท์. (2534). บทบาทของทฤษฎีการกระจ่างค่านิยมกับการศึกษาในความรู้คู่คุณธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิศา ชูโต. (2551). การวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พรินต์ไฟร.
- น้อย พงษ์สนิท. (2520). จริยศาสตร์: ปรัชญาว่าด้วยจริยธรรม. เชียงใหม่: สวนปูງ.
- เน่องน้อย บุญเนตร. (2539). จริยศาสตร์ตะวันตก: ค้านท์ มิลล์ ยอดส์ รอลส์ ชาร์ทร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บูรชัย ศิริมหาสาร. (2546). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์. กรุงเทพฯ: บุ๊ค พอยท์.
- ปรีชา ธรรมชาติ. (2545). วินัยแห่งตน. ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- ปรียา ชัยนิยม. (2542). การศึกษาความคิดเห็นของครุต่อการสอนความรับผิดชอบและความมีระเบียบวินัยโดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดทำแผนการสอนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- ปริyanุช สถาวนณี. (2549). การพัฒนากิจกรรมในหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน. วิทยานิพนธ์การศึกษาคุณภูมิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

พนัส หันนาคินทร์. (2523). การสร้างค่านิยมในสังคมไทย. ใน แนวทางการพัฒนารัฐธรรมนูญไทย:

การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญไทย 22 - 27 มกราคม 2523. กรุงเทพฯ:

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

พรพิพัช นิ่มแสง. (2548). การพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมโดยใช้กระบวนการยกอุ่มแก่ปัญหาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

พระธรรมปีกุก (ป.อ.ป.บุต โถ). (2541). พุทธศาสนาในฐานะเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพุทธธรรม.

_____. (2544). วาทะธรรมเพื่อการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.

_____. (2546). พัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย. กรุงเทพฯ: ธรรมสถานและสถาบันบันลือธรรม.

พระมหาพิชิต เผชิรรัตน์. (2549). คู่มือพัฒนาความเข้มหนื้นเพียรของนักเรียนชั้นที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

พระมหาอุเทน ปัญญาปริทัตต์. (2546). ครุศาสตร์. กรุงเทพฯ: ธรรมศา.

พระเมธีธรรมรากรณ์. (2534). ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐธรรมนูญศาสตร์ และจริยศึกษา. ในความรู้คู่คุณธรรม: ร่วมบทความเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมและการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยเชิงพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7).

กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ภัทร ขันตรกร. (2543). ระดับคุณธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภัตราพันธ์ หรุ่นรักษ์. (2545). ผลของการใช้การเรียนรู้แบบสตอร์ใจที่มีต่อพฤติกรรมการประ Holtzman ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาสาธิตสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเขตคุสิต. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

มนัส นิ่มนภิ. (2547). การศึกษารับรู้ของนักเรียนเครื่องหมายการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

มาริสา วรตtrujiwong. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน

ช่วงชั้นที่ ๓ โรงเรียนหอวัง เขตดุจักร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนา
อินเตอร์พรินท์.

ฤกษ์ชัย คุณปักการ. (2539). หลักการและทฤษฎีการปลูกฝังจริยธรรม. สพบธ.: สถาบันราชภัฏ
พิบูลสงคราม.

วราคม ทีสุก. (2543). สังคมวิทยากับการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ.

วสัน พุ่นผล. (2542). การพัฒนาความมั่นคงในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียน
บางไทรวิทยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

วสันต จุ่นผล. (2540). ผลของการปรับพฤติกรรมจริยธรรม ความเมตตากรุณาและความชั้น
หมั่นเพียรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนา
ชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วิจิตร์พร หล่อสุวรรณภูมิ. (2544). การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมี
วิจารณญาณในกระบวนการพยาบาล. วิทยานิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต, สาขาวิชา
การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

วิชัย วงศ์ใหญ่. (2535). การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร. กรุงเทพฯ: ชั้นรวมเด็ก.

วิเชียร ชีวพิมาย. (2528). การฝึกอบรมและคู่มือวิทยากร. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

วิเชียร อินทร์สัมพันธ์. (2546). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพ

การบูรณาการจริยธรรมในหลักสูตรการศึกษาชั้นปีที่ฐานสำหรับครูมัธยมศึกษา.

วิทยานิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

วีรยา กัทรอาชาชัย. (2539). หลักการวิชาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: เออดิสันเพรส โปรดักส์.

วีระ บำรุงรักษ์. (2523). จริยวิทยา (Morality). ใน แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย:

การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย 22 - 27 มกราคม 2523. กรุงเทพฯ:

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

ศักดิ์ ระพี. (2543, กันยายน). กระบวนการกระจ่างค่านิยม (Values Clarification). สารสาร
วิชาการ, 3(9), 26 - 28.

ศักดิ์ชัย นิรัญญา. (2525). จริยาสัตตร์ศึกษา. กรุงเทพฯ: พิพิธภัณฑ์.

สังด อุทرانันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมจิต ห่อทอง. (2543). การศึกษาความรับผิดชอบปัญหาและแนวทางแก้ไขของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษานิปปอนที่ 6 โรงเรียนพระโขนงวิทยา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

สมบูรณ์ ชิตพงศ์. (2544). การวัดและประเมินด้านคุณธรรมจริยธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สมพร เทพสิงห์. (2542). คุณธรรม และจริยธรรม. กรุงเทพฯ: สมชายการพิมพ์.

สมศรี ทองนุช. (2542). การพัฒนาหลักสูตรศึกษาอบรมเพื่อเตรียมสร้างคุณลักษณะความเป็นคน
ทันสมัยด้านจิตใจ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ.

สาระ บัวศรี. (2526). จริยธรรมศึกษา. กรุงเทพฯ: คุณสภा.

สายสุรี จิตกุล. (2523). ไม่อยากเป็นนาย. มนต์เด็ก, 1(41), 1 - 2.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด.

กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

. (2544). รายงานการสรุปความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในช่วง 2 ปี. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545 ก). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 –
2559). กรุงเทพฯ: พริกหวาน กราฟฟิค.

. (2545 ข). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่เก้า พ.ศ. 2545 – 2549. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2549). มาตรฐานด้วยบ่ังชี้และเกณฑ์การพิจารณาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน รอบที่ 2 (พ.ศ. 2549 – 2535). ม.ป.ท.

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. (2548). มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสกา ดาพร้าว.

สำเริง บุญเรืองรัตน์. (2539). การประเมินผลหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

_____. (2540). ปรัชญาในพินธ์. กรุงเทพฯ: คอมแพคท์พรีน.

_____. (2544). การวัดจริยธรรมในการวัดและการประเมินค้านคุณธรรมจริยธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกัญญา สุคบรหท. (2540). จิตวิญญาณหนังสือพิมพ์ เอกสารประกอบการสอนวิชา จริยธรรม วิชาชีพหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมน อมรวิวัฒน์. (2534). การสร้างเสริมศีลธรรมในสถานศึกษา ใน ความรู้คุณธรรม.

บรรณาธิการ โดย ไพบูลย์ ตินตราตนน์ และ ประนอม รอคคำดี. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2549). บทบาทของสถาบันการศึกษาต่อการพัฒนาชีตใจ. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา.

สุภากจ. จันทวนิช. (2543). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณ เพชรนิต. (2526). จริยศาสตร์ในพระพุทธศาสนา. ใน เอกสารการสัมมนาเรื่อง พุทธปรัชญาพื้นฐาน. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2539, กันยายน). การวิจัยเชิงปฏิการ. วารสารศึกษาศาสตร์, 2(2), 32.

สุทธิพร บุญส่ง. (2542). จริยธรรมกับลักษณะนิสัยศึกษา. วารสารศูนย์บริการวิชาการ, 3(2), 14.

สุทธิวงศ์ ตันตยาพิศาลสุทธิ์. (2542). พระบรมราโชวาทเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม. วารสารกรมวิชาการ, 11(2), 32.

เสนาธิการพงษ์ วรรณปีก. (2533). การปลูกฝังจริยธรรม. ใน สมาคมครุสังคมศึกษาแห่งประเทศไทย แนวทางการพัฒนาค่านิยมและคุณธรรมของเยาวชน ในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: พี.เอ. ลิฟวิ่ง.

เสริมศักดิ์ วิชาการณ์. (2545). ประมวลสาระชุดวิชา การวิจัยการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 13

15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

เสริมศรี ไชยศร. (2539). พื้นฐานการสอน. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไสว มาลาทอง. (2542). คู่มือการศึกษาจริยธรรม สำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา นักบริหาร
นักปักธงและประชาชนผู้สนใจทั่วไป. กรุงเทพฯ: การศาสนา.

หทยา สารสิทธิ์. (2547). ผลการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อมร รักษาสัตย์ และโสรัช สุจิตรกุล. (2524). การบริหารงานบุคคลในประเทศไทย. กรุงเทพฯ:
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อมรวัตน์ แก้วผ่อง. (2542). การเปรียบเทียบกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อ
การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดน้อยใน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
จิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

อ้อยพิพัฒน์ ทองดี. (2537). ผลการพัฒนาจริยธรรมด้านความรับผิดชอบด้วยวิธีการสร้างความ
ตระหนักรและการปรับพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
นเรศวร.

อัญชลี พุกชาญญา. (2547). การศึกษาฐานแบบและวิธีการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียน
ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขานุการคุรุสภา.

อัมคุตกาลี สามาaze. (2544). ผลของวิธีสอนต่างๆที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน
ไทยมุสลิม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อารมณ์ สุตมี. (2537). พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษาที่ 7. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อุ่นุมพร อุ่นธรรม. (2549). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระเจ้าอยู่หัว. กรุงเทพฯ: แสงดาว.

- อุไร อินหารักษ์. (2541). ผลการจัดการสอนวิชบทบาทสมมติและกระบวนการการกลุ่มนั้นพัฒนาที่มีต่อ
พฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Abelson, R. D., & Friquegnon, M. L. (1995). *Ethics for modern life* (5th ed.).
New York: St. Martin.
- Arbuthnott, J. B., & Faust, D. (1981). *Teaching moral reasoning: Theory and practice*.
New York: Harper & Row.
- Bloom, B. S. (1994). *Taxonomy of educational objectives: The classification of
educational goals*. London: Longman.
- Beauchamp, G. A. (1981). *A curriculum theory* (4th ed.). Illinois: F.E. Peacock.
- Darwall, S. A. (1998). *Philosophical ethics*. Colorado: Wesiview.
- Esteban, E. J. (1989). *Education in values: What, Why, & For Whom*. Manila: Sinag - Tala.
- Fraenkel, J. R. (1977). *How to teach about values: An analytic approach*. New Jersey:
Prentice - Hall.
- Gagne, R. M., & Medsker, K. L. (1996). *The conditions of learning: Training applications*.
Florida: Harcourt Brace.
- Gluck, S. R., & Eleanor, A. (1950). *Unraveling juvenile delinquency*. New York:
Davis McKey.
- Hinman, L. M. (1998). *Ethics: a pluralistic approach to moral theory* (2nd ed.).
New York: Harcourt Brace.
- Justice, M. C. (1989, July). The effect of literature instruction with an emphasis on
Kohlberg's moral development stages on secondary students moral reasoning
ability. *Dissertation Abstracts International*, 50(1), 11 - A.
- Kemmis, S. (1990). *The action research planner*. Geelong: Deakin University.
- Kirschenbaum, H. (1995). *100 Ways to enhance values and morality in schools and youth
settings*. New York: Massachusetts Allyn & Bacon.
- Kohlberg, L. (1969). The cognitive – development approach to socialization. In D. A. Goslin
(Ed.), *Handbook of socialization theory and research*. Chicago: Rand McNally.

- Mcgehee, W. & Thayer, P. W. (1961). *Training in business and industry*. New York: Wiley.
- Mcnergney, R. F., & Herbert, J. M. (1998). *Foundations of education: The challenge of professional practice*. Boston: Allyn and Bacon.
- Mischel, W. A., & Mischel, H. N. (1976). *A cognitive social - learning approach to morality and self-regulation in moral development and behavior: Theory, research, and social issues*. New York: Holt, Rinehart And Winston.
- Owen, J. M. (1999). *Program evaluation: Forms and approaches*. London: DAGE.
- Piirto, J. (1994). *Talented children and adults*. New York: Macmillan.
- Pont, T. (1995). *Investment in training and development: Turning interest into capital*. London: SAGE.
- Posner, G. J. (1992). *Analyzing the curriculum*. New York: McGraw - Hill.
- Rawl, J. (1973). *A theory of justice*. London: Oxford University.
- Reason, P., & Bradbury, H. (2000). Inquiry and Participation in Search of a World Worthy of Human Aspiration. In *Handbook of Action Research*. London: SAGE.
- Robbins, S. P. (1991). *Organization behavior: Concepts controversies and application*. New Jersey: Eaglewood Cliffs.
- Romance, T. J. (1985). A program to promote moral development through elementary School physical education. *Dissertation Abstracts International*, 2(4), 42.
- Romeo, J. E. (1987, July). The effect of cognitive moral development instruction of moral development scores of parochial high school students. *Dissertation Abstracts International*, 49(1), 9 - A.
- Rothwell, W. J. (1996). *Beyond training and development: State-of-Art Strategies for enhancing human performance*. New York: American Management Association.
- Shaw, W. H. (1999). *Social & personal ethics*. Belmont: Wadsworth.
- Silberman, M. (1998). *Active training: A handbook of techniques, designs, case examples and tips* (2nd ed.). California: Jossey - Bass Pfeiffer.
- Skilbeck, M. F. (1984). *School - based curriculum development*. London: Harper & Row.

- Solway, P. H. (1982, January). The investigation of social - interactional variables related to level of moral development among Catholic High School Girls. *Dissertation Abstracts International*, 43(1), 7 - A.
- Stringer, E. T. (1999). *Action research* (2nd ed.). California: SACE.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt Brace & World.
- Vella, J. (1994). *Learning to listen learning to teach: The power of dialogue in educating adults*. San Francisco: Jossey - Bass.
- _____. (1995). *Training through dialogue*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Vineent, B. R. (1996). The effects of two - teaching approaches on the moral judgment of sixth grade children. *Dissertation Abstracts International*, 37(10), 6446 - A.
- Wring, C. P. (2000). The diversity of moral education. *Journal of Philosophy of Education*, 34(4), 662 - 663.